

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 21Sas/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0925100002
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bc. Marián Haladej
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:0925100002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach, sudcom Mgr. Bc. Mariánom Haladejom, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, XXX XX C., Slovenská republika, proti žalovanému: Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, so sídlom Ul. 29. augusta č.8-10, 813 63 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 30807484 v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného E. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.12.2024, takto

rozhodol:

- I. Správnu žalobu zamietla.
- II. Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I.

1. Správnu žalobou z 27.12.2024, doručenu osobne Správnomu súdu v Košiciach dňa 03.01.2025, sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 610 717 6405 0 zo dňa 04.12.2024 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“ alebo „žalované rozhodnutie“), v spojitosti s rozhodnutím Sociálnej poisťovne – ústredie (ďalej aj „prvostupňový správny orgán“) č. 610 717 6405 0 zo dňa 14.10.2024 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) a vrátenia veci na ďalšie konanie prvostupňovému správnomu orgánu.

2. Žalovaným rozhodnutím zo dňa 04.12.2024 žalovaný podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o sociálnom poistení“) zamietol odvolanie žalobcu v plnom rozsahu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok od 17.09.2024 v sume 421,30 Eur mesačne.

II.

Administratívne konanie

3. Žalobca žiadosťou zo dňa 17.09.2024 požiadal prvostupňový správny orgán o priznanie starobného dôchodku, ktorý žiadal priznať od 17.09.2024. Prvostupňový správny orgán prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 14.10.2024 rozhodol tak, že podľa § 65, § 82, § 293gb zákona o sociálnom poistení žalobcovi priznal od 17.09.2024 starobný dôchodok v sume 421,30 EUR mesačne. Svoje rozhodnutie a určenie sumy 421,30 EUR starobného dôchodku prvostupňový správny orgán odôvodnil skutočnosťou, že ku dňu dosiahnutia dôchodkového veku, t.j. k 17.09.2024 získal žalobca 7675 dní dôchodkového poistenia (pozn. súdu 21 rokov a 10 dní obdobia dôchodkového poistenia), hodnota jeho priemerného osobného mzdového bodu bola 0,9844 a aktuálna dôchodková hodnota bola 17,7688 EUR; sumu starobného dôchodku následne určil ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia a aktuálnej dôchodkovej hodnoty (0,9844 x 21,0274 x 17,7688), ktorú podľa § 82 a § 293

gb ods. 1 zákona o sociálnom poistení zvýšil o 14,5%, t.j. o sumu 53,40 Eur. V závere prvostupňového rozhodnutia prvostupňový správny orgán uviedol, že ku dňu, od ktorého žalobca žiadal priznať starobný dôchodok, tento nezískal najmenej 30 rokov obdobia dôchodkového poistenia na účely zvýšenia dôchodku na sumu minimálneho dôchodku a preto nespĺňa jednu z podmienok nároku na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku.

4. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal predmetné rozhodnutie zrušiť. V podanom odvolaní namietal skutočnosť, že mu prvostupňový správny orgán pre nárok a výšku starobného dôchodku nezapočítal dobu výkonu základnej služby a ani obdobie výkonu služby policajta v rozsahu 24 rokov a 5 dní. Mal za to, že takýto postup odporuje ustálenej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. 7So/138/2011 z 15.08.2011, sp. zn. R 55/2011. Žalobca zastával názor, že absolútne vylúčenie hodnotenia doby služby získanej v osobitnom systéme sociálneho poistenia má za následok nerešpektovanie jeho ústavného práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Žalované rozhodnutie

5. V odôvodnení žalovaného rozhodnutia žalovaný popísal priebeh administratívneho konania a spôsob určenia sumy starobného dôchodku. Stotožnil sa s názorom prvostupňového orgánu, že žalobca nespĺnil jednu z podmienok nároku na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku, pretože ku dňu, od ktorého žiadal o priznanie starobného dôchodku, t.j. k 17.09.2024 získal len 7493 dní obdobia dôchodkového poistenia na účely zvýšenia dôchodku na sumu minimálneho dôchodku. V tejto súvislosti uviedol, že obdobím dôchodkového poistenia na účely zvýšenia dôchodku na sumu minimálneho dôchodku je obdobie dôchodkového poistenia získané pred 01.01.1993, v cudzine, v kalendárnom roku, v ktorom boli splnené podmienky nároku na starobný dôchodok, a obdobie dôchodkového poistenia získané kalendárnom roku, za ktorý patrí osobný mzdový bod najmenej v hodnote 0,241. K námietke týkajúcej sa nezhodnotenia doby služobného pomeru pre nárok na starobný dôchodok žalovaný uviedol, že ju nepovažuje za dôvodnú. Podľa oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 30.07.2024, č. SPSČ-OSZ-46558-8/2024-VZ bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok od 01.11.2011 podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na nárok na výsluhový dôchodok a určenie jeho sumy bola žalobcovi zhodnotená doba služobného pomeru od 01.10.1985 do 30.09.1986 ako základná vojenská služba v I. kategórii funkcií; od 01.11.1988 do 31.12.1999 ako výkon služby v Policajnom zbore v I. kategórii funkcií, od 01.01.2000 do 31.10.2011 ako výkon služby v Policajnom zbore v III. pracovnej kategórii, t.j. celkovo bola zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu spolu 24 rokov a 5 dní. V I. kategórii funkcií, ktorá je postavená na roveň zamestnania I. pracovnej kategórii žalobca získal len 12 rokov a 61 dní a nezískal najmenej 20 rokov a preto mu nevznikol nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 písm. c.) zákona č. 100/1988 Zb. Žalovaný ďalej konštatoval, že žalobca nespĺnil ani podmienku vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 174 zákona č. 100/1988 Zb., pretože v zamestnaní zaradenom do I. kategórie funkcií nezískal potrebný počet rokov. Žalovaný k predmetnej námietke ďalej uviedol, že nakoľko bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok, nie je možné obdobie výkonu vojenskej služby a služby v Policajnom zbore v súlade s § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení považovať za obdobie dôchodkového poistenia na účely určenia sumy starobného dôchodku. Dobu výkonu služby a vymeriavacie základy dosiahnuté počas doby služby nie je možné podľa právnych predpisov o sociálnom poistení hodnotiť na nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme a určenie sumy starobného dôchodku. Pretože žalobca získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, v súlade § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení sa doba služobného pomeru nepovažovala za obdobie dôchodkového poistenia, a preto nebola pre nárok na starobný dôchodok zhodnotená. Z toho dôvodu obdobie, ktoré založilo nárok na výsluhový dôchodok nie je podľa § 60 ods. 28 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení obdobím dôchodkového poistenia, a teda ho nemožno hodnotiť duplicitne, aj podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Záverom žalovaný podotkol, že svoju aplikačnú prax zosúladiť s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, deklarovaným vo viacerých rozsudkoch, ktoré sa vzťahujú na poistencov, ktorým sa podľa § 274 zákona o sociálnom poistení zachovávajú nároky zo zaradenia doby služby do I. alebo II. kategórie funkcií a bol im priznaný príspevok za službu, výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok. Zachovanie týchto nárokov však spočíva v určení zníženého dôchodkového veku v závislosti od rozsahu doby služby získanej v I. alebo II. kategórii funkcií a v určení sumy starobného dôchodku.

III.

Konanie pred správnym súdom

6. Žalobca svoju správnu žalobu odôvodnil tvrdením, že žalované rozhodnutie, ako rozhodnutie prvého stupňa, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca v prvom rade poukázal na rozhodovaciu prax a právne závery slovenských súdov, ktorá sa týka žiadateľov o starobný dôchodok, ktorí sú súčasne poberateľmi výsluhových dôchodkov. Z týchto záverov slovenských súdov podľa žalobcu vyplýva, že pre posúdenie vzniku nároku a určenie sumy starobného dôchodku mu mal prvostupňový správny orgán zhodnotiť celú dobu jeho dôchodkového poistenia, teda obdobie dôchodkového poistenia získaného vo všeobecnom ako aj v osobitnom systéme sociálneho poistenia. Z takto zistenej doby dôchodkového poistenia mal prvostupňový správny orgán následne vypočítať teoretickú výšku jeho starobného dôchodku; od takto určenej sumy starobného dôchodku mal prvostupňový správny orgán odpočítať sumu starobného dôchodku, ktorá by mu patrila len za dobu služby. Takto by mu vznikol nárok na starobný dôchodok vo výške zistenej rozdielom medzi teoretickou výškou starobného dôchodku, na ktorú by mu vznikol nárok v prípade, že by celé obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme a výškou dôchodku, ktorá by zodpovedala obdobiu, ktoré bolo zohľadnené pre účely priznania výsluhovej dávky. Po zohľadnení všetkých období dôchodkového poistenia a všetkých osobných vymeriavacích základov vypočítanú sumu dôchodkovej dávky by mal prvostupňový správny orgán ďalej znížiť o sumu zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy príspevku alebo výsluhového dôchodku za celé roky. Žalobca za nesprávne a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou slovenských súdov považoval tvrdenie žalovaného, že nároky (zníženie dôchodkového veku a určenie sumy starobného dôchodku) priznáva len v prípade potrebnej doby služby v I. (II.) kategórií funkcií. Žalobca nesúhlasil ani s výkladom § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení v žalovanom rozhodnutí, z ktorého vyplynul záver, že doba poistenia získaná v osobitnom systéme sociálneho poistenia nie je obdobím dôchodkového poistenia a preto nemôže byť žalobcovi zhodnotená na účely starobného dôchodku. V závere žaloby žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaný úplne vylúčil hodnotenie doby jeho poistenia v osobitnom systéme sociálneho poistenia, porušil jeho ústavne zaručené právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a rozhodol v rozpore s judikatúrou slovenských súdov a čl. 33 ods. 2 Dohovoru.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 10.02.2025 zotrval na skutkových a právnych argumentoch obsiahnutých v žalovanom rozhodnutí, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, a žiadal správnu žalobu zamietnuť.

8. K vyjadreniu žalovaného k žalobe žalobca zaujal stanovisko v replike z 13.03.2025 a uviedol, že žalovaný vôbec nereagoval na skutočnosť prečo odmietol použiť čl. 33 ods. 2 Dohovoru a ustálený právny názor slovenských súdov. Žalobca naďalej zotrval na skutkových a právnych dôvodoch uvedených v správnej žalobe.

9. K vyjadreniu žalobcu (replika) z 13.03.2025 už svoje stanovisko (dupliku) žalovaný nezaujal.

10. Správny súd v danej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, rozsudok verejne vyhlásil podľa § 137 ods. 2 SSP dňa 13.10.2025, po splnení zákonnej podmienky podľa § 124 ods. 3 SSP a podľa § 137 ods. 4 SSP, keďže žalobca v žalobe a ani žalovaný vo svojom vyjadrení nežiadali nariadenie pojednávania, a súčasne nenastal ani jeden zo zákonných dôvodov na nariadenie pojednávania. Správny súd v danej veci nevykonával žiadne dokazovanie, ktoré by zohľadňoval ako podklad pre svoje rozhodnutie a s ktorým by mal oboznámiť účastníkov konania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli Správneho súdu v Košiciach dňa 26.09.2025.

IV.

Právne východiská

11. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

13. Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

14. Podľa § 65 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon v odsekoch 4 až 8, § 65a a 274 neustanovuje inak.

15. Podľa čl. 39 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky po dosiahnutí ustanovenej doby účasti na systéme primeraného hmotného zabezpečenia v starobe má osoba, ktorá dosiahla ustanovený vek, nárok na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. Zo systému primeraného hmotného zabezpečenia v starobe možno zabezpečiť aj osobu, ktorá po dosiahnutí ustanovenej doby účasti na tomto systéme dosiahla ustanovený počet odpracovaných rokov.

16. Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

17. Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

18. Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu²⁾ a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.⁵⁵⁾

19. Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu²⁾ a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. ⁵⁵⁾

20. Podľa § 274 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení (1) Nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú. (2) Suma starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku a invalidného dôchodku, na ktorý vznikne nárok podľa odseku 1, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, a to vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia dôchodkov prislúchajúcich podľa osobitného predpisu.¹¹⁰⁾ To platí aj vtedy, ak sa suma dôchodkov uvedených v prvej vete určuje na účely určenia sumy vdovského dôchodku, vdoveckého dôchodku alebo sirotského dôchodku.

21. Podľa § 82b ods. 1,2,5 zákona o sociálnom poistení

1) Suma minimálneho dôchodku je

a) 145 % sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu podľa osobitného predpisu⁵⁶⁾ platnej k 1. januáru kalendárneho roka, v ktorom sa určuje suma starobného dôchodku alebo suma invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku, ak poistenec získal obdobie dôchodkového poistenia podľa odseku 3 v rozsahu 30 rokov, alebo

b) percentuálna výmera podľa písmena a) zvýšená o

1. 2,5 percentuálneho bodu za každý ďalší rok obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 3 v rozsahu 31 až 39 rokov obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 3,

2. tri percentuálne body za každý ďalší rok obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 3 v rozsahu 40 až 49 rokov obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 3,

3. päť percentuálnych bodov za každý ďalší rok obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 3 v rozsahu 50 až 59 rokov obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 3,

4. 7,5 percentuálneho bodu za každý ďalší rok obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 3 po získaní obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 3 v rozsahu 59 rokov.

2) Suma starobného dôchodku alebo suma invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku sa zvýši tak, aby suma tohto dôchodku alebo úhrn súm podľa písmena c) sa rovnal sume minimálneho dôchodku, ak

a) poistenec získal obdobie dôchodkového poistenia podľa odseku 3 v rozsahu najmenej 30 rokov,

b) poistenec uzatvoril zmluvu o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia, 1) dohodu o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom, 1) a nemá na osobnom dôchodkovom účte evidované dôchodkové jednotky tvorené z povinných príspevkov, ktoré nie sú predmetom dohody o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom, 1) alebo mu bola vyplatená suma podľa osobitného predpisu, 56c) ak poistenec je sporiteľ alebo bol sporiteľ podľa osobitného predpisu, 1)

c) suma minimálneho dôchodku je vyššia ako suma starobného dôchodku alebo suma invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku alebo ako úhrn súm starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku a vyplácaného

1. vdovského dôchodku alebo vdoveckého dôchodku,

2. výsluhového dôchodku, invalidného výsluhového dôchodku, vdovského výsluhového dôchodku, vdoveckého výsluhového dôchodku, čiastočného invalidného dôchodku alebo invalidného dôchodku podľa osobitného predpisu, 2)

3. starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku na základe zmluvy o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia, 1) alebo dohody o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom, 1)

4. pozostalostného dôchodku na základe zmluvy o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia, 1) a

5. dôchodku z cudziny, ktorý je obdobný starobnému dôchodku, invalidnému dôchodku alebo dôchodkovej dávke podľa prvého bodu až štvrtého bodu, a

d) poistenec si uplatnil nárok na dôchodok podľa písmena c) prvého bodu, druhého bodu a štvrtého bodu.

5) Na účely zvýšenia sumy starobného dôchodku a sumy invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku na sumu minimálneho dôchodku cudzina je iný členský štát Európskej únie, štát, ktorý je zmluvnou stranou dohody o Európskom hospodárskom priestore a Švajčiarskou konfederáciou, a štát príslušný podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

22. Podľa § 209 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, o sociálnom poistení rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa vydáva písomne, ak tento zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

23. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

V.

Právne posúdenie a závery správneho súdu

24. Správny súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd v konaniach o žalobách v sociálnych veciach, po zistení, že správna žaloba bola podaná oprávnenou osobou, včas, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup, ktorý mu predchádzal (vrátane prvostupňového) nielen v rozsahu a dôvodov uvedených v žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2, SSP 204 a § 134 ods. 2 písm. d) SSP. Správny súd posúdil obsah žaloby fyzickej osoby neformálne (§ 202 ods. 2 SSP) a v nadväznosti na jej dôvody a na požiadavky zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia zameran predovšetkým na posúdenie, či toto bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, či vychádza zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a či je jeho výrok dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený a dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

25. Podstatou správneho súdництва je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Úloha súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda v tom, či príslušné orgány verejnej správy pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Úlohou súdu je posudzovať, či si orgán verejnej správy zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúcemu vydaniu rozhodnutia (napríklad rozsudok NS SR sp. zn. 2Sžo/32/2014 z 28.09.2015).

26. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či sú takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzujú právne závery a aplikuje sa konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak sa nepoužil správny právny predpis alebo ak sa síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne sa interpretoval alebo ak sa zo správnych skutkových záverov vyvodili nesprávne právne závery. Na tomto mieste je vhodné uviesť, že súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Súdu prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická a formalistická aplikácia zákona bez ohľadu na zmysel a účel zákonom chráneného záujmu, nemôže priniesť absurdné následky a v prípade, že tomu tak je, aby takúto interpretáciu zákona odmietol a zvolil výklad v duchu zákona.

27. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a odvolanie žalobcu zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení vo výške 421,30 EUR mesačne. Medzi účastníkmi nebolo sporné a súd mal za preukázané z administratívneho spisu, že žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, ako i bol priznaný starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia. Spornou otázkou bola skutočnosť, či žalobcovi bolo vo veci posúdenia nároku a výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia zohľadnené obdobie výkonu základnej vojenskej služby, ako aj obdobie výkonu služby policajta v celkovom rozsahu 24 rokov a 5 dní, ktoré žalovaný nezohľadnil a toto právne posúdenie žalovaného malo podľa žalobcu odporovať judikatúre Najvyššieho súdu SR ako aj Medzinárodnému dohovoru č. 128.

28. Podmienky nároku, ako aj určenie výšky starobného dôchodku sú uvedené v zákone o sociálnom poistení. Podľa § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sa výška starobného dôchodku určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca spĺňal podmienku získania potrebného obdobia dôchodkového poistenia. Prvostupňový správny orgán zistil hodnotu priemerného osobného mzdového bodu vo výške 0,9844. Ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, žalobca získal 21,0274 rokov dôchodkového poistenia. Aktuálna dôchodková hodnota určená Opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky k 17.09.2024 bola vo výške 17,7688 EUR. Výška dôchodku bola určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia a aktuálnej dôchodkovej hodnoty, t.j. $0,9844 \times 17,7688 \times 21,0274 = 367,90$ EUR mesačne. Uvedená suma bola následne navýšená podľa právnych predpisov (tzv. „valorizovaná“). Suma starobného dôchodku žalobcovi bola určená vo výške 421,30 EUR mesačne k 17.09.2024. Rozhodnutie v tejto časti je zrozumiteľné, zákonné a preskúmateľné a vychádza z podkladov obsiahnutých v administratívnom spise.

29. Z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že žalovaný získal obdobie dôchodkového poistenia aj podľa zákona 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, teda s poukazom na § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, žalovaný prihladol na zachovanie nárokov vyplývajúcich zo zaradenia do I. a II. pracovnej kategórie. Z oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2024 správny súd zistil, že žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 01.11.2011, pričom mu bola zhodnotená doba pre určenie nároku a sumy získaná počas výkonu základnej vojenskej služby, ako aj výkonu služby

v policajnom zbore. V I. kategórii funkcií získal žalobca 12 rokov a 61 dní. S poukazom na § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. žalobca nezískal v I. kategórii funkcií najmenej 20 rokov, ktorý by mu umožňoval splnenie podmienok podľa § 174 zákona číslo 100/1988 Zb., teda výhodnejší - skorší vznik nároku na starobný dôchodok. Správny súd vzal na zreteľ skutočnosť, že žalobca v priebehu svojho aktívneho pracovného života prešiel viacerými právnymi normami upravujúci systém dôchodkového zabezpečenia (zákon č. 100/1988 Zb., zákon č. 461/2003 Z.z.), pričom sa môže javiť ako nespravodlivý pre žalobcu prechod od systému solidárneho k zásluhovému systému s prvkami solidárnosti. Správny súd sa vo veci prípadného nároku na starobný dôchodok podľa zákona číslo 100/1988 Zb. v celom rozsahu stotožnil s právnym posúdením, ako ho prezentoval žalovaný v žalovanom rozhodnutí. Žalobca nezískal v I. kategórii funkcií najmenej 20 rokov (získal iba 12 rokov a 61 dní), teda nedosiahol zvýhodnenie podľa § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Žalobcovi teda nemohli byť priznané výhody vyplývajúce z predchádzajúcich predpisov o sociálnom zabezpečení.

30. Ako nosnú námietku žalobcu a medzi stranami spornú skutočnosť, správny súd vzhliadol prípadnú aplikáciu § 82b zákona o sociálnom poistení (inštitút tzv. „minimálneho dôchodku“) a prípadný nárok žalobcu na minimálny dôchodok. Ustanovenie §82b zákona o sociálnom poistení bolo zavedené do zákona o sociálnom poistení jeho novelizáciou a to zákonom č. 140/2015 Z. z., ktorým sa okrem iného zaviedol do zákona „inštitút minimálneho dôchodku“. Zákonným predpokladom na priznanie minimálneho dôchodku okrem iného je aj získanie najmenej tridsiatich rokoch obdobia dôchodkového poistenia. Prvostupňový správny orgán zistil, že žalobca bol dôchodkovo poistený pre účely zvýšenia dôchodku na sumu minimálneho dôchodku celkovo 20 rokov a 193 dní, teda nezískal najmenej 30 rokov obdobia dôchodkového poistenia pre účely zvýšenia dôchodku na sumu minimálneho dôchodku.

31. Z obsahu podanej správnej žaloby uvedená skutočnosť bola najspornejšou otázkou v podanej správnej žalobe a to, či obdobie dôchodkového poistenia získané podľa predpisov zákona o sociálnom poistení a obdobie dôchodkového poistenia, ktoré žalobca získal v osobitnom systéme sa pre účely sumy minimálneho dôchodku má počítať.

32. Žalobca v podanej správnej žalobe uvádza viaceré súdne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, prípadne Najvyššieho správneho súdu SR, konkrétne:

-Rozsudok NS SR, sp.zn. 9So/46/2017 zo dňa 27.03.2019 cit.: „Určená suma starobného dôchodku vypočítaná podľa zák. č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov a Dohovoru bola teda správne určená na sumu 309,90 Eur mesačne a suma starobného dôchodku vypočítaná podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003 a vyššie citovaného Dohovoru bola určená na sumu 163,80 Eur mesačne. Keďže suma starobného dôchodku určená podľa zákona č. 461/2003 Z. z. a Dohovoru je vyššia, starobný dôchodok bol navrhovateľovi správne priznaný vo vyššej sume, a to v sume 309,90 Eur mesačne. Následne táto suma bola zvyšovaná v súlade s opatreniami Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR o pevné sadzby za jednotlivé roky až na výslednú sumu 356,00 Eur mesačne od 01.01.2014. Pokiaľ teda odporkyňa, pri absencii osobitnej zákonnej úpravy, vychádzajúc z judikatúry najvyššieho súdu, vykonala vyššie uvádzaný výpočet takýto jej postup považoval aj odvolací súd za súladný s čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.“

-Rozsudok NS SR, sp.zn. 9Sk/5/2019 zo dňa 30.06.2020 cit.: „Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Odvolací súd zastáva názor, že aj vtedy, ak by navrhovateľ nespĺnil podmienku získania viac ako 15 rokov poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by túto potrebnú dobu po zhodnotení poistenia v osobitnom systéme, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia v osobitnom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi vo výške, zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme. Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému, najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme. Keďže výsluhový dôchodok má po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) charakter dávky v starobe, odporkyňa by mala postupovať v súlade s článkom 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, vyhláseného v Zbierke zákonov pod č.

416/1991 Zb.. Starobný dôchodok navrhovateľa môže krátiť, a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby policajta rozhodujúcich pre výšku dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z.“
-Rozsudok NSS SR,7Ssk/27/2022 zo dňa 29. 03. 2023 cit.: „Pokiaľ ide o osobitné námietky žalobcu vo vzťahu k zachovaniu nárokov zo zaradenia do zvýhodnených pracovných kategórií alebo kategórií funkcií, podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. sa tieto nároky skutočne zachovávajú, avšak len v rozsahu, v akom do 31. decembra 1999 skutočne vznikli. Takýmto nárokom bol predovšetkým znížený dôchodkový vek 59 rokov, pokiaľ služba v I. alebo II. kategórii funkcií do 31. decembra 1999 trvala aspoň 15 rokov [§ 174 ods. 1 písm. d) zákona č. 100/1988 Zb.]. Zo zisteného skutkového stavu je však zrejmé, že doba služby žalobcu (aj po započítaní základného vojenskej služby) v I. kategórii funkcií trvala do 31. decembra 1999 nanajvýš sedem rokov a jeden mesiac, takže nemožno hovoriť o tom, že by mu podľa zákona č. 100/1988 Zb. vznikol nárok na nižší dôchodkový vek, ktorý by sa mu mal zachovať podľa zákona č. 461/2003 Z. z. Okrem toho ďalším nárokom, ktorý sa zachovával, bolo zvýhodnené započítanie dôb zamestnania (služby) v I. a II. kategórii pri výmere starobného dôchodku podľa § 22 ods. 1 a 2 a § 133 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb. Na tie je však možné brať zreteľ len v rámci ustanovenia § 274 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., teda pri porovnaní, či starobný dôchodok priznávaný podľa zákona č. 461/2003 Z. z. nie je nižší, než by patril podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Konečne, pokiaľ žalobca žiadal dvojnásobné započítanie obdobia základnej vojenskej služby, podľa § 130 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb., ako aj § 120 ods. 2 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení účinnom do 31. decembra 1988 bolo takéto započítanie možné len u doby služby vojakov z povolania. Základná vojenská služba sa mohla započítať ako služba I. alebo II. kategórie len na základe osobitného ustanovenia § 168 ods. 2 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 128/1975 Zb., resp. § 168 vyhlášky tohto ministerstva č. 149/1988 Zb., ktorými sa vykonávali zákony o sociálnom zabezpečení. Sama základná vojenská služba sa však za službu vojakov z povolania nepovažovala, v dôsledku čoho sa na ňu nevzťahovali ani cit. § 120 ods. 2 zákona č. 121/1975 Zb. a § 130 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. IV. Záver 15. Zo všetkých uvedených dôvodov tak kasačný súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie nie je správne. Žalovaná v dôsledku nesprávneho výkladu § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. nesprávne dospela k záveru, že nemôže vôbec prihliadať na obdobia, kedy žalobca vykonával službu policajta. V dôsledku toho žalovaná nezisťovala ani jeho zárobky (vymeriavacie základy) za uvedené obdobia. Uvedené dôvody podľa § 191 ods. 1 písm. c) a e) SSP opodstatňovali zrušenie preskúmaného rozhodnutia.“

Vyššie citované súdne rozhodnutia sa s poukazom na preskúmané žalované rozhodnutie netýkajú a podľa názoru správneho súdu neriešia otázku priznania minimálneho dôchodku, tak ako je zakotvený v paragrafe 82b zákona o sociálnom poistení. V posudzovanom prípade ide o situáciu, kedy žalobca už poberal výsluhový dôchodok a zároveň mu vznikol nárok na dôchodok aj zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia a to bez potreby prípadného zohľadnenia obdobia získaného v osobitnom systéme pre účely vzniku nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia, pretože žalobca získal minimálne 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia.

33. Správny súd pre účely objasnenia ustanovenia § 82b zákona o sociálnom zabezpečení vychádzal z dôvodovej správy k zákonu č. 140/2015 Z.z. v ktorej sa uvádza cit.: „Navrhuje sa do zákona zaviesť nový inštitút, ktorým je minimálny dôchodok. Jeho účelom je garantovať poistencom, ktorí získali obdobie dôchodkového poistenia prevažne výkonom zárobkovej činnosti, po dovŕšení dôchodkového veku dôchodkový príjem na takej úrovni, aby ich ako jednotlivcov ochránil pred stavom hmotnej núdze. Nárok na minimálny dôchodok budú mať len poberatelia starobného dôchodku a invalidného dôchodku po dovŕšení dôchodkového veku.....Stanovenie tejto podmienky je uplatnením princípu zásluhovosti pri stanovení nároku na minimálny dôchodok a zvýhodňuje poistencov, ktorí získali obdobie dôchodkového poistenia v rámci kalendárneho roka najmä výkonom zárobkovej činnosti.“

Naposledy bolo ustanovenie § 82b zákona o sociálnom poistení novelizované zákonom č. 275/2023 Z. z., pričom v dôvodovej správe je uvedené cit.: „Navrhuje sa zvýšiť základnú sumu minimálneho dôchodku z doterajších 136 % na 145 % sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, z dôvodu, aby poberateľ minimálneho dôchodku po zvýšení súm pomoci v hmotnej núdzi nebol odkázaný na pomoc v hmotnej núdzi. Súčasne sa z uvedeného dôvodu navrhuje zvýšiť aj percentá za ďalšie získané (kvalifikované) roky dôchodkového poistenia. Konkrétne sa zvyšuje percento zvýšenia za roky od 31. do 39. roku dôchodkového poistenia, a to zo súčasných 2 % na 2,5 % a za roky od 60. roku dôchodkového poistenia zo 7 % na 7,5 %.“ Správny súd s poukazom na dôvodovú správu k inštitútu minimálneho dôchodku vo vzťahu k ťažiskovej námietke žalobcu a to nesprávneho hodnotenia (vylúčenia hodnotenia doby získanej v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia), kedy takýmto

postupom malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na primerané dôchodkové zabezpečenie v starobe vo vzťahu k prípadnému vzniku nároku na minimálny dôchodok uvádza, že inštitút minimálneho dôchodku má zabezpečiť príjem poberateľa starobného dôchodku v takej sume, aby poberateľ dôchodku nebol odkázaný na pomoc v hmotnej núdzi. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca je už aj poberateľ výsluhového dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia. Prípadné nesprávne posúdenie žalovaného malo spočívať vo vzťahu k započítaniu doby poistenia získaného v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia spolu s dobou získanou vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia, kedy by žalobca spĺňal nárok na minimálny dôchodok, ak by sa mu sčítala doba poistenia získaná v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia (24 rokov a 5 dní) a doba získaná vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia (20 rokov a 193 dní), teda spolu 44 rokov a 198 dní dôchodkového poistenia. Uvedený postup by podľa správneho súdu nebol správny a odporoval by zákonnému ustanoveniu, ako i účelu minimálneho dôchodku. Pre lepšiu ilustráciu správny súd uvádza hypotetický príklad, kedy by poistenec získal čo i len 1 deň dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia a z osobitného systému dôchodkového zabezpečenia by poberal výsluhový dôchodok so započítaním celkovej doby služby v rozsahu 40 rokov, teda v súčte by mu vznikol vždy nárok aj na minimálny dôchodok zo všeobecného systému. Bez inštitútu minimálneho dôchodku, by takémuto poistencovi vznikol podľa ustálenej judikatúry nárok aj zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia, ktorý by pre účely nároku zohľadnil aj dobu poistenia v osobitnom systéme, pričom samotnú výšku takéhoto dôchodku by následne určil len za obdobie dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia, teda za 1 deň dôchodkového poistenia. Z uvedeného je zrejme, že takáto teoretická výška dôchodku by bola v neporovnateľnom rozdieli v porovnaní s výškou minimálneho dôchodku. Na základe uvedenej teoretickej situácie, by teda v prípade, že by sa spočítalo obdobie získané vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia s obdobia získanom v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia a toto v súčte by presiahlo hranicu minimálneho dôchodku, takémuto poistencovi by teda vždy vznikol nárok na minimálny dôchodok, bez ohľadu na to, aké obdobie bol poistený vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia. Uvedené podľa názoru správneho súdu odporuje aj účelu minimálneho dôchodku, tak ako bol do zákona zavedený. Správny súd má zato, že prvostupňový správny orgán ako i žalovaný postupoval správne, keď pre účely posúdenia nároku a výšky minimálneho dôchodku do výpočtu nevzal obdobia získané v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia, teda nemôže duplicitne započítať obdobie, za ktoré žalobca už poberá dôchodkové dávky z osobitného systému.

34. Správny súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 7Ssk/27/2022 - posledná časť, uvádza, že pre účely posúdenia nároku a výšky minimálneho dôchodku, ak by bola pripustená možnosť započítania obdobia získaného v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia, a následná suma by bola pomerne krátená, v konečnom dôsledku žalobcovi by mal byť priznaný ten nárok, ktorý je pre žalobcu výhodnejší. V danom prípade pri zohľadnení skutočnosti, že žalobca získal v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia 24 rokov, v porovnaní so získaným obdobia vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia - 20 rokov, čo predstavuje menšiu polovicu, teda aj prípadná výška minimálneho dôchodku by zrejme predstavovala polovicu súčasne stanovenej výšky minimálneho dôchodku, (v čase vydania žalovaného rozhodnutia ide o sumu 456,90EUR, z čoho polovica by predstavovalo sumu 228,45EUR.), teda v porovnaní so sumou priznanou žalobcovi je v podstatne menšej výške. Prípadné zrušenie rozhodnutia len z dôvodu toho, že žalovaný, ako i prvostupňový správny orgán nevykonali tento informatívny výpočet, predstavovalo by zo strany správneho súdu prílišný formalizmus a uvedená skutočnosť v danom prípade by nemala ani vplyv na zákonnosť rozhodnutia ako takého.

35. Správny súd nevzhladol námietku nesprávneho právneho posúdenia ani k ostatným ustanoveniam pri posúdení žalobcom napadaného rozhodnutia. S poukazom na žalobcom uvádzané rozhodnutia by sa mohlo javiť, že prvostupňový správny orgán ako i žalovaný mal pre účely nároku započítať celé obdobie poistenia, teda súčet všeobecného a osobitného systému a následne teoretickú sumu dôchodku krátiť obdobia, ktoré žalobca získal vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia. Uvedené sa javí takisto ako nadbytočné, pretože žalobcovi z predložených podkladov už vznikol nárok na dôchodok zo všeobecného systému, pretože splnil podmienku obdobia dôchodkového poistenia minimálne 15 rokov, teda nebolo i s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia nutné pre účely dôchodkového poistenia aplikovať uvedené súdne rozhodnutia a mohol prvostupňový správny orgán ako i žalovaný pristúpiť k výpočtu výšky dôchodku. Správny súd zdôrazňuje, že aj preto v tomto videl rozdiel s doterajšou judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako i Najvyššieho správneho súdu SR, kedy v obdobných

veciach nebolo preukázané získanie minimálneho obdobia dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia – t.j. splnená podmienka získania 15 rokov dôchodkového poistenia a preto pre účely vzniku nároku na dôchodok bolo potrebné v týchto prípadoch zohľadňovať aj obdobie dôchodkového poistenia získaného v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia (v prejedávanom prípade podmienka získania minimálne 15 rokov dôchodkového poistenia bola splnená).

36. Správny súd považuje ďalej za potrebné zdôrazniť, že z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že správny súd nemusí dať odpoveď na všetky nastolené otázky účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne, jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na sporový proces.

37. Správny súd uvádza, že predpokladom preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného je, aby toto rozhodnutie bolo riadne odôvodnené tak, aby z neho bolo zrejmé, aké skutkové zistenia boli rozhodné pre vydanie rozhodnutia orgánu verejnej správy, z ktorých dôkazov boli podstatné skutočnosti zistené, ako boli vyhodnotené a ako boli právne posúdené. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánov verejnej správy je v medziach rozsahu a dôvodov podanej správnej žaloby a pri žalobách v sociálnych veciach aj širšie posudzovať, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie, si zadovážil dostatok skutkových pokladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovali zákonom predpísané náležitosti, teda či boli vydané v súlade s hmotnoprávnymi i procesnoprávnymi predpismi. Pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Zákonnosť rozhodnutí alebo opatrení orgánov verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu orgánov verejnej správy predchádzajúceho jeho vydaniu.

38. Správny súd podľa § 203 ods. 2 SSP vzhľadom ku skutočnosti, že sa jednalo o správnu žalobu fyzickej osoby nebol viazaný žalobnými bodmi a posudzoval žalobu komplexne.

39. Podľa § 119 SSP v znení účinnom v rozhodnom čase správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti žalovaného rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

VI. Záver

40. Prvostupňový orgán, ako aj žalovaný, sa vo svojich rozhodnutiach náležite vyjadrili ku všetkým podstatným skutočnostiam, ktoré namietal žalobca, dostatočne odôvodnili a podložili svoje rozhodnutie platnými právnymi predpismi, rovnako dostatočne zistili skutkový stav veci. Správny súd v napadnutých rozhodnutiach žalovaného a prvostupňového správneho orgánu nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani inú vadu konania, ktorá by mala vplyv na ich zákonnosť, keď žalovaný žalované rozhodnutie argumentačne zrozumiteľne a dostatočne odôvodnil citáciou konkrétnych ustanovení príslušného právneho predpisu a ich následným výkladom.

41. Z uvedených dôvodov správny súd považuje žalované rozhodnutie žalovaného a jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie a postup, ktorý predchádzal, za správne, súladné s príslušnými právnymi predpismi, preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

42. Podľa § 163 SSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde.

43. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

44. O náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovaným rozhodol správny súd podľa §168 SSP, pretože žalobca nemal v konaní ani len čiastočný úspech, avšak keďže v konaní úspešnému žalovanému nevznikli žiadne odôvodnené trovy, úhradu ktorých by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, správny súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal. Žalovaný v rámci konania vykonával činnosti, ktoré predstavujú bežnú agendu zamestnancov žalovaného a súvisí s jeho rozhodovacou činnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozsudku. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť. (§ 443 ods. 1 a 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnomu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnomu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 441 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak (§ 446 ods. 1 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).